

– GRENZENLOOS –

Emigratie

magazine

Editie
50
maart
2026

**Hét magazine voor wie wil
wonen, werken en leven in
het buitenland!**

– GRENZENLOOS –

Emigratie magazine

Nummer 50!

Eric Jan van Dorp

Uitgever

Met veel plezier bied ik je dit 50ste nummer van het Emigratie Magazine aan, een jubileum waar we best even bij mogen stilstaan. Al vijftig edities lang nemen we je mee in verhalen, dromen en plannen van mensen die de stap naar het buitenland overwegen of al hebben gezet.

En dat emigratie nog steeds springlevend is, bleek dit jaar weer duidelijk tijdens de Emigratiebeurs in de Jaarbeurs in Utrecht, waar maar liefst 16.000 bezoekers rondliepen met

dezelfde vragen, ideeën en kriebels als jij. Die enorme belangstelling laat zien dat het verlangen naar een ander leven, op een andere plek, nog altijd leeft. Meer dan ooit.

Dank dat je ons al die jaren volgt, en hopelijk inspireert ook dit nummer je weer om verder te dromen, te plannen of misschien zelfs te durven.

Veel leesplezier!

- Eric Jan van Dorp

deze maand:

4

Murcia, hotspot onder de zon

6

AOW en vrijwillig bijverzekeren na emigratie

8

Hoeveel kun je belastingvrij schenken aan je kinderen?

12

*Naar een nieuwe school...
Succesvol emigreren met kinderen*

14

Extreem weer in Spanje. Wat nu?

18

Griekenland als alternatief

22

'Generatie huur' rukt op in Europa

24

Recensie: een paradijs met zorgen

26

*Box 3 belasting op papieren winst.
Dan maar emigreren?*

33

*Boek van de maand:
Succesvol emigreren met kinderen*

34

Wat doen we met de auto? Meenemen of verkopen?

38

Recept van de maand uit Cyprus: Koupepia (gevulde wijnbladeren)

Murcia: hotspot voor wie kiest voor een beter leven onder de zon

Door gastauteur Richard Citteur

Murcia, in het zuidoosten van Spanje, ontwikkelt zich razendsnel tot dé hotspot voor Nederlandse kopers die verlangen naar een beter en evenwichtiger leven onder de zon..

Over de streek Murcia

Murcia ligt in het zuidoosten van Spanje, aan de kant van de Middellandse Zee. De regio grenst onder meer aan Andalusië, Castilië-La Mancha en de regio Valencia. Bekende steden in Murcia zijn de hoofdstad Murcia, de havenstad Cartagena en het historische Lorca. Ook Alicante en Almería liggen vanuit delen van de regio niet ver weg. In de regio wonen tegenwoordig iets minder dan 1,6 miljoen

mensen. Het klimaat is doorgaans droog, zonnig en zacht: de zomers zijn lang en warm, terwijl de winters meestal mild blijven. Juist die combinatie van veel zon, weinig regen en een ontspannen mediterrane sfeer maakt Murcia voor veel mensen aantrekkelijk als woonregio.

Steeds meer in trek

Waarom kiezen steeds meer Europeanen – en in het bijzonder Nederlanders – voor Murcia? Het antwoord is eenvoudig: hier is het leven rustiger, zonniger en meer in balans. De regio staat bekend om haar veiligheid, gastvrijheid en uitstekende bereikbaarheid. Je geniet hier van een authentieke mediterrane levensstijl, omringd door natuur, prachtige stranden, bergen en goede internationa-

le vliegverbindingen. En dat alles tegen een nog altijd aantrekkelijk kostenniveau.

Op slechts enkele minuten van de stad Murcia ligt Altaona Sports & Wellness Resort, een van de meest aantrekkelijke woonlocaties aan de Costa Cálida. Gelegen naast een natuurpark combineert het resort een 18-holes golfbaan met uitgebreide sportfaciliteiten, wandelroutes en zorgvuldig ontworpen ruimtes die volledig in het teken staan van gezondheid en buitenleven.

Altaona is er voor mensen die waarde hechten aan rust, kwaliteit van leven en een gezonde leefomgeving, zonder concessies te doen aan comfort of internationale connectiviteit.

Een groeiend aantal Nederlanders

Een belangrijke reden waarom Altaona is uitgegroeid tot een referentie in de regio, is de sterke groei van de Nederlandse gemeenschap. Jonge gezinnen, stellen en gepensioneerden vinden hier een veilige, internationale en vriendelijke omgeving, omringd door gelijkgestemden die dezelfde prioriteiten delen: rust, zon en een beter dagelijks ritme. Het resultaat is een warm en sociaal klimaat waarin nieuwe bewoners zich snel thuis voelen.

The Art of Living in Spain

Binnen het resort worden diverse onderscheidende projecten gerealiseerd onder het concept The

Art of Living in Spain. De focus ligt op hedendaagse architectuur, duurzaamheid en woningen die ontworpen zijn om het hele jaar door optimaal van te genieten. Meer informatie vind je op de Nederlandstalige website: <https://taolis.com/nl/>

De projecten

Oasis Altaona: Mediterrane villa's, bekroond om hun efficiëntie en duurzaamheid.

Las Vistas Altaona: Moderne woningen die harmonieus zijn geïntegreerd in het natuurlijke landschap.

Fairway Villas: Exclusieve eerstelijns golfvilla's met vrij uitzicht en privé infinity pools..

WOW Longevity Hotel

Daarnaast lanceert de projectontwikkelaar het innovatieve WOW Longevity Hotel: Europa's eerste longevity hotel-appartementenconcept. Dit unieke concept brengt welzijn, preventieve gezondheid, fitness, voeding en hoogwaardige hoteldiensten samen in het dagelijks leven. Met meer dan 5.000 m² aan speciaal ontworpen faciliteiten wordt hier een nieuwe standaard gezet voor gezond en comfortabel wonen.

Een overzicht van alle projecten vind je hier: <https://taolis.com/nl/projects/>

AOW en vrijwillig bijverzekeren na emigratie

Door Eric Jan van Dorp

Wie vóór de pensioengerechtigde leeftijd uit Nederland vertrekt, bouwt in die jaren in principe geen AOW meer op. Dat kan later flink schelen, want voor ieder jaar dat je niet verzekerd bent, wordt je AOW met 2 procent verlaagd.

Wie bijvoorbeeld op zijn veertigste vertrekt en daarna niet meer in Nederland verzekerd is, mist 27 opbouwjaren. Dat betekent later een korting van 54 procent op de AOW. Juist daarom kijken veel emigranten naar de mogelijkheid om zich vrijwillig bij te verzekeren via de Sociale Verzekeringsbank.

Wat je in 2026 aan premie betaalt

Je kunt je vrijwillig verzekeren voor de AOW, voor de Anw of voor beide. In 2026 betaal je voor de AOW 17,9 procent van je inkomen, met een minimumpremie van € 569 en een maximumpremie van € 5693 per jaar. Voor de Anw betaal je 0,1 procent van je inkomen, met een minimumpremie van € 3 en een maximumpremie van € 31 per jaar. De maximumpremie geldt vanaf een inkomen van € 38.883. Samen kom je dus in 2026 uit op minimaal € 572 en maximaal € 5724 per jaar.

De vraag die iedereen stelt: verdienen je dat later terug?

Dat is de kern van de zaak. Op papier klinkt vrijwillig bijverzekeren aantrekkelijk, want je voorkomt dat je later AOW misloopt. Maar de premie kan behoorlijk oplopen. Zeker als je een redelijk inkomen hebt, zit je al snel aan het maximum. Daardoor is vrijwillig bijverzekeren niet automatisch financieel gunstig. Je koopt er wel zekerheid mee, maar niet per se een voordelige regeling.

Voorbeeld met (anderhalf) modaal

Wie in 2026 modaal verdient, zit rond € 48.000 bruto per jaar. Wie anderhalf keer modaal verdient, komt uit op ongeveer € 72.000 bruto per jaar. In beide gevallen zit je boven de grens van € 38.883 en betaal je dus dezelfde maximumpremie. Voor de AOW is dat € 5693 per jaar en voor de Anw maximaal € 31. Samen is dat € 5724 per jaar, oftewel ongeveer € 477 per maand. Het maakt in dit voorbeeld dus nauwelijks uit of je modaal verdient of anderhalf keer modaal: je zit in beide gevallen al op het hoogste premiestandje.

Wat krijg je daar later voor terug?

In de berekeningen is uitgegaan van de aanname dat de AOW de komende jaren steeds ongeveer net zo hard stijgt als tussen 2025 en 2026, dus met grofweg 3,5 procent per jaar. Zelfs met die vrij gunstige aanname blijkt dat vrijwillig bijverzekeren bij een modaal inkomen of anderhalf keer modaal niet meteen een financieel buitenkansje is. Voor een alleenstaande duurt het in deze benadering ongeveer twaalf jaar AOW ontvangen voordat de betaalde premie is terugverdiend. Voor iemand die samenwoont of getrouwd is, loopt dat op tot ongeveer zestien jaar. Dat verschil komt doordat de AOW voor alleenstaanden hoger is dan voor samenwonenden.

Vergeet niet: vrijwillig bijverzekeren kan meestal maar tien jaar

Daar zit een belangrijk praktisch punt. Je kunt je via de SVB in beginsel maximaal tien jaar vrijwillig verzekeren. Dat betekent dat je niet eindeloos kunt doorbetalen om later een volledig gat te dichten. In die tien jaar kun je maximaal 20 procent extra AOW-opbouw veiligstellen, omdat ieder verzekerd jaar 2 procent AOW-opbouw oplevert. Bij de maxi-

mumpremie betaal je dan over tien jaar alleen al voor de AOW in totaal € 56.930. Daar staat tegenover dat je later dus maximaal 20 procent extra AOW ontvangt.

Waar ligt ongeveer het omslagpunt?

Het omslagpunt ligt grofweg onder de inkomensgrens waarbij je de maximumpremie gaat betalen. In de berekeningen komt naar voren dat vrijwillig bijverzekeren voor alleenstaanden financieel eerder interessant begint te worden bij inkomens tussen ongeveer € 26.000 en € 32.000 bruto per jaar. Voor samenwonenden ligt dat omslagpunt grofweg tussen € 18.000 en € 32.000 bruto per jaar, afhankelijk van hoe lang je later AOW ontvangt. Wie modaal of meer verdient, betaalt dus al snel zoveel premie dat de terugverdientijd lang wordt.

Wat betekent dit in gewone taal?

De simpele conclusie is dat vrijwillig bijverzekeren vooral aantrekkelijker wordt naarmate je inkomen lager is. Verdien je modaal of meer, dan betaal je al snel de maximumpremie en duurt het lang voordat je dat later via de AOW hebt terugverdiend. Ver-

dien je duidelijk minder dan modaal, dan kan het financieel logischer worden om je wel vrijwillig bij te verzekeren. Toch is ook dat niet het hele verhaal. Misschien bouw je in je nieuwe woonland ook ouderdomspensioen op. Misschien wil je vooral zekerheid. En misschien verblijf je maar een beperkt aantal jaren in het buitenland. Dan kan vrijwillig bijverzekeren toch rust geven, ook als het niet de voordeligste rekenom is.

Belangrijke waarschuwing

Bij deze voorbeelden hoort wel een duidelijke kanttekening. De berekeningen gaan ervan uit dat je inkomen tien jaar lang gelijk blijft. In de praktijk gaan veel mensen in de loop van de tijd meer verdienen. Daardoor kan de premie in latere jaren hoger uitvallen dan in het eerste jaar. Zie deze voorbeelden dus vooral als een heldere indicatie en niet als een persoonlijke eindberekening. Juist daarom is het verstandig om niet alleen naar de premie van nu te kijken, maar ook naar je verwachte inkomensontwikkeling en naar het pensioen dat je mogelijk in je nieuwe woonland opbouwt.

Hoeveel kun je belastingvrij schenken aan je kinderen?

Door Eric Jan van Dorp

Wie nadenkt over emigreren, kijkt meestal eerst naar huizenprijzen, zorg, scholen, veiligheid en belastingen op inkomen of vermogen. Dat is logisch. Toch zie ik dat er nog een onderwerp is dat vaak pas laat in beeld komt, terwijl het voor sommige gezinnen op de lange termijn wel degelijk verschil kan maken: de belasting op schenkingen aan je kinderen. Emigreren en belastingvrij schenken aan je kinderen, hoe werkt dat? Ik dook er voor je in.

Gaat dit kabinet de regels nog verder verzwaren?

Dat onderwerp is extra actueel geworden doordat in Den Haag opnieuw wordt gesproken over het beperken van fiscale voordelen bij schenkingen aan

kinderen. Er ligt op dit moment geen wet waarmee de jaarlijkse vrijstelling al is afgeschaft, want de officiële regels voor 2026 staan nog gewoon op de site van de Belastingdienst. Tegelijk is er wel politieke en ambtelijke discussie ontstaan over de vraag of deze vrijstellingen soberder moeten worden of verder moeten worden afgebouwd. Volgens recente berichtgeving is het kabinet geadviseerd om in dit fiscale voordeel te snijden, terwijl een meerderheid in de Tweede Kamer juist liet weten daar weinig voor te voelen. Voorlopig geldt dus: de discussie is reëel, maar de huidige vrijstellingen bestaan nog gewoon.

Voor veel mensen lijkt dat een detail. Maar dat is het niet altijd. Stel dat je nu al weet dat je je

kind over vijf, tien of twintig jaar flink wilt helpen, bijvoorbeeld met een schenking van een ton voor de aankoop van een woning. Dan kan het verschil tussen landen groot zijn. In het ene land kost zo'n schenking mogelijk duizenden euro's aan belasting, terwijl een ander land die overdracht tussen ouder en kind veel soepeler behandelt. Juist voor gezinnen die toch al overwegen om Nederland te verlaten, kan dat dus een factor zijn die meeweegt in de keuze voor een land.

Nederland is nog lang niet het gulste land

Laten we beginnen met de situatie in Nederland, want daar ligt voor veel lezers het vertrekpunt. In 2026 mogen ouders hun kind jaarlijks 6.908 euro belastingvrij schenken. Daarnaast bestaat er nog een eenmalig verhoogde vrijstelling van 33.129 euro voor kinderen tussen de 18 en 40 jaar. De vroegere hoge vrijstelling voor de eigen woning, de bekende jubelton, bestaat niet meer. Als een ouder in 2026 zonder gebruik van een verhoogde vrijstelling 100.000 euro schenkt aan een kind, dan blijft na aftrek van de jaarlijkse vrijstelling 93.092 euro over. Daarover geldt voor schenkingen van ouder aan kind in 2026 een tarief van 10 procent, zolang je onder de eerste tariefgrens blijft. In dat voorbeeld komt de schenkbelasting dus uit op ongeveer 9.309 euro.

Gebruik je wel de eenmalig verhoogde vrijstelling van 33.129 euro, en voldoet het kind aan de leeftijdsvoorwaarden, dan daalt de belastbare schenking naar 66.871 euro. De belasting komt dan uit op ongeveer 6.687 euro. Nog altijd is dat een serieus bedrag, zeker als de schenking juist bedoeld is om een kind nét dat laatste zetje te geven om een woning te kunnen kopen.

Dat maakt Nederland, hoe je het ook wendt of keert, geen uitgesproken ruim land voor grotere schenkingen aan kinderen. En dat is precies waarom sommige emigranten ook naar dit soort regels beginnen te kijken.

Emigreren helpt niet altijd meteen

Hier zit wel een belangrijke kanttekening bij. Veel mensen denken dat Nederlandse schenkbelasting meteen verdwijnt zodra je de grens over bent. Zo simpel is het niet. De Belastingdienst zegt dat bij een schenking vanuit het buitenland nog steeds Nederlandse schenkbelasting verschuldigd kan zijn als de schenker de Nederlandse nationaliteit heeft en minder dan tien jaar geleden uit Nederland is verhuisd. Heeft de schenker niet de Nederlandse nationaliteit, dan geldt in beginsel nog een termijn van één jaar na vertrek uit Nederland. Met andere woorden: emigreren vandaag en morgen een ton aan je kind schenken, levert lang niet altijd meteen fiscaal voordeel op.

Voor de lezer die serieus over emigratie nadenkt, is dat een punt om goed te onthouden. Dit onderwerp gaat dus niet alleen over de vraag waar je straks woont, maar ook over wanneer je vertrekt, welke nationaliteit je hebt en hoe lang je al weg bent uit Nederland.

Frankrijk laat zien dat het anders kan

Frankrijk is een interessant voorbeeld, juist omdat het voor veel Nederlanders een populair emigratieland is. Daar mag iedere ouder aan ieder kind 100.000 euro schenken zonder schenkbelasting, en die vrijstelling is in beginsel iedere vijftien jaar opnieuw te benutten. Een echtpaar kan dus samen 200.000 euro belastingvrij aan één kind overdragen, zolang eerdere schenkingen binnen die periode die ruimte niet al hebben opgesoupeerd. Daarnaast bestaat er onder voorwaarden nog een aparte vrijstelling voor geldschenkingen van 31.865 euro, die in bepaalde gevallen boven op andere vrijstellingen kan komen.

Voor ons voorbeeld van een schenking van 100.000 euro aan een kind voor de aankoop van een woning is het beeld daardoor glashelder. In Frankrijk kan één ouder dat bedrag in veel gevallen volledig belastingvrij schenken. Waar je in Nederland dan al snel ruim 9.000 euro kwijt bent als alleen de ge-

wone jaarvrijstelling geldt, kan het in Frankrijk dus op nul uitkomen.

Wel moet je ook hier oppassen met grensoverschrijdende situaties. Frankrijk kijkt namelijk niet alleen naar de schenker, maar ook naar woonplaats en de band met Frankrijk. De Franse overheid vermeldt bijvoorbeeld dat de regels kunnen afhangen van de vraag of de ontvanger in Frankrijk woont en daar in de tien jaar vóór de schenking ten minste zes jaar heeft gewoond.

Portugal is voor schenkingen binnen de familie opvallend soepel

Portugal wordt door Nederlandse emigranten vaak bekeken vanwege het klimaat, het tempo van leven en de relatieve rust buiten de grote steden. Maar ook fiscaal is het op dit punt interessant. De Portugese overheid vermeldt dat afstammelingen, dus kinderen en kleinkinderen, zijn vrijgesteld van zegelbelasting bij gratis vermogensoverdrachten.

In Portugal geldt voor zulke gratis overdrachten normaal een heffing van 10 procent als er geen vrijstelling van toepassing is, maar voor schenkingen en overdrachten aan kinderen bestaat die vrijstelling juist wel. Ook recente overheidsdocumentatie bevestigt die vrijstelling voor gratis overdrachten aan echtgenoten, partners, afstammelingen en opgaande lijn.

In gewoon Nederlands betekent dat voor het voorbeeld van een ton aan je kind: in Portugal kom je als ouder-kindrelatie in beginsel uit op nul belasting over die schenking. Dat is een wereld van verschil met Nederland.

Zweden heeft helemaal geen schenkbelasting meer

Zweden is nog eenvoudiger. De Zweedse belastingdienst vermeldt dat de erf- en schenkbelasting daar al sinds december 2004 is afgeschaft. Voor een schenking van 100.000 euro van ouder aan kind geldt daar dus geen schenkbelasting.

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat wonen of een huis kopen in Zweden goedkoop is, want dat is een heel andere discussie. Maar puur als je kijkt naar het doorgeven van vermogen aan je kinderen, is Zweden veel ruimer dan Nederland.

Hongarije is op dit punt verrassend vriendelijk

Hongarije is voor veel Nederlanders nog niet het eerste land waar ze aan denken, terwijl ik juist geregeld zie dat het in financieel opzicht interessanter kan zijn dan men verwacht. De Hongaarse belastingdienst meldt dat schenkingen aan lineaire familieleden, waaronder ouders, kinderen en geadopteerde familieleden in de rechte lijn, zijn vrijgesteld van schenkbelasting. De algemene *gift duty* is er wel, maar die vrijstelling voor schenkingen in de rechte lijn maakt voor gezinnen een groot verschil.

Ook hier geldt dus dat een schenking van 100.000 euro van ouder aan kind in beginsel zonder schenkbelasting kan verlopen. Voor gezinnen die nadenken over een leven in Midden-Europa en die op termijn vermogen aan hun kinderen willen overdragen, is dat een punt dat je niet te snel moet wegwuiven.

Denemarken laat zien dat Europa niet één lijn kent

Denemarken is een mooi voorbeeld van het feit dat Europa op dit onderwerp allesbehalve uniform is. De Deense belastingdienst geeft aan dat je in 2026 aan een naaste verwant, waaronder kinderen, tot 80.600 Deense kronen belastingvrij mag schenken. Over het meerdere is in het algemeen 15 procent schenkbelasting verschuldigd.

Reken je een schenking van 100.000 euro om tegen de ECB-referentiekopers van 5 maart 2026, dan kom je uit op ongeveer 747.160 Deense kronen. Trek je daar de vrijstelling van 80.600 kronen vanaf, dan blijft ongeveer 666.560 kronen belast. Vijftien procent daarover is circa 99.984 kronen, omgerekend ongeveer 13.382 euro. Dat is dus zelfs hoger dan in

het Nederlandse voorbeeld met alleen de gewone jaarvrijstelling.

Denemarken is daarmee een nuttige waarschuwing. Emigreren binnen Europa betekent niet automatisch dat schenkingen aan kinderen gunstiger worden belast dan in Nederland. Het verschilt enorm per land.

+ Zwitserland heeft regels per kanton

Zwitserland is op dit punt ook interessant, al is het beeld daar minder eenvoudig dan in bijvoorbeeld Zweden of Portugal. Er bestaat in Zwitserland geen federale schenkbelasting; schenkingen worden daar op kantonnaal niveau belast. De officiële overheidsinformatie zegt dat de meeste kantons schenkbelasting heffen, maar ook dat echtgenoten, geregistreerde partners en afstammelingen, dus kinderen en kleinkinderen, normaal gesproken zijn vrijgesteld. Juist daarvoor kan Zwitserland voor vermogende gezinnen aantrekkelijk zijn. Tegelijk moet je hier veel voorzichtiger formuleren dan bij sommige andere landen, want de precieze uitwerking hangt af van het kanton waar de schenker woont. Wie dus denkt aan een verhuizing naar Zwitserland en later een fors bedrag aan een kind wil schenken, bijvoorbeeld een ton voor de aankoop van een woning, moet niet alleen naar het land kijken, maar heel concreet naar het betreffende kanton.

Wat moet je hier als toekomstige emigrant nu mee?

Voor mij is de kern vrij eenvoudig. Als je al weet dat je je kinderen later serieus financieel wilt helpen, dan hoort dit onderwerp thuis in je voorbereiding op emigratie. Niet als enige reden om een land te kiezen, want een verhuizing naar het buitenland maak je natuurlijk niet alleen op basis van schenkbelasting. Maar ook weer niet als een detail dat je kunt negeren.

Voor sommige gezinnen kan dit op termijn om tienduizenden euro's gaan. Niet alleen als het om één kind gaat, maar al helemaal als je meerdere kinderen hebt en later misschien allemaal wilt helpen met een woning, bedrijf of andere grote stap. In dat geval kan het land waar je uiteindelijk gaat wonen, en het moment waarop je vertrekt, wel degelijk gevolgen hebben voor hoeveel van jouw geld uiteindelijk ook echt bij je kinderen terechtkomt.

Daarbij moet je wel oppassen voor een te simpele rekensom. Je hebt te maken met overgangsregels, woonplaatsficties, nationale uitzonderingen en soms ook regionale verschillen of aanvullende voorwaarden. Wat op papier een fiscaal paradijs lijkt, kan in de praktijk ingewikkelder uitpakken zodra jij in het ene land woont en je kind in het andere.

Mijn conclusie

Wie over emigreren nadenkt, kijkt meestal naar het leven van nu. Ik zou zeggen: kijk ook eens naar het leven van later. Wil je je kinderen ooit ruim kunnen helpen, bijvoorbeeld met een ton voor een woning, dan is het verstandig om niet alleen naar inkomstenbelasting of huizenprijzen te kijken, maar ook naar de regels voor schenkingen.

Nederland is op dit punt bepaald niet het meest royale land. Frankrijk, Portugal, Zweden en Hongarije laten zien dat het binnen Europa veel soepeler kan. Denemarken laat juist zien dat het ook minder gunstig kan uitpakken dan je misschien denkt. En daar zit precies de les. Emigreren gaat niet alleen over zon, ruimte of lagere lasten vandaag, maar soms ook over de vraag hoeveel vrijheid je later nog hebt om iets voor je kinderen te doen.

Naar een nieuwe school... Succesvol emigreren met kinderen

Door Eric Jan van Dorp

Voor je kind is de nieuwe school bij een emigratie de grootste en spannendste uitdaging van allemaal. Zorg daarom dat je een school kiest die zo goed mogelijk bij je kind past en probeer ruim van tevoren je kind al te laten kennismaken.

Maak op tijd kennis

Kennis laten maken met de nieuwe schoolomgeving kan door het bekijken van foto's van de school, of tijdens een vakantie vooraf een keer langs te gaan. Mocht het mogelijk zijn om via de toekomstige leerkracht op school of een klassenmoeder je kind in contact te laten komen met een van zijn/haar nieuwe klasgenootjes (via e-mail of WhatsApp), dan is dat helemaal een plus.

Hoe dan ook, de eerste dag op de nieuwe school zal voor zowel je kind als voor jou enorm spannend

zijn. Geef je kind ruim de tijd om te wennen en heb er begrip voor dat hij/zij de eerste weken vermoeider, drukker of juist stiller is dan je gewend was en dat de schoolprestaties de eerste maanden wellicht minder goed zijn dan voorheen.

Onthoud dat kinderen heel flexibel zijn

Net als jij heeft je kind tijd nodig om goed te kunnen landen in de nieuwe omgeving, de nieuwe school en alle nieuwe personen om hem/haar heen. Probeer niets te forceren, maar blijf begripvol en onthoud dat kinderen flexibel zijn en dat met tijd en geduld het elke dag een stapje beter ingeburgerd raakt. Omdat ieder kind uniek is kun je nog zoveel adviezen inwinnen en boeken of artikelen over het onderwerp lezen, maar uiteindelijk kan jij je kind het beste doorgronden. Ga dus op je ouderinstinct af en laat je zeker niet gek maken door alle goedbedoelde adviezen die je meekrijgt.

Zoals je misschien weet keert ruim 60% van alle emigranten vroeger of later weer terug naar Nederland. Dat is vaak niet van tevoren gepland, maar gebeurt dus in veel gevallen wel en om uiteenlopende redenen. Op een Nederlandse basisschool krijgt een kind ongeveer acht uur taalles, dus is het begrijpelijk dat wanneer een kind na een aantal jaren terugkomt naar Nederland het een achterstand heeft op dit gebied. In extreme gevallen wordt het dan bij terugkomst in Nederland een groep of klas teruggezet om de achterstand in te halen.

Een kind dat zijn moedertaal goed beheerst leert sneller een tweede taal

Zorg dat je kind de Nederlands taal op hoog niveau bijhoudt. Zelfs al weet je vooraf zeker dat je in het buitenland blijft, dan nog is het goed voor je kind om het Nederlands bij te houden. Bijvoorbeeld om goed contact te houden met familieleden hier of wanneer het op latere leeftijd in Nederland wil gaan studeren. Daarnaast is het zo dat kinderen die hun moedertaal goed beheersen ook sneller een tweede of derde taal kunnen aanleren.

Nieuw: Succesvol emigreren met kinderen

Emigreren met kinderen is iets anders dan met z'n tweeën of alleen de stap naar het buitenland zetten. Als je als gezin verhuist, krijg je niet alleen te maken met praktische zaken als wonen, school en papierwerk, maar ook met emoties, afscheid, taal, gewenning en de vraag hoe je kinderen deze grote verandering laat meebelevan.

Precies daar gaat het nieuwe handboek Succesvol emigreren met kinderen over, geschreven door Karin Wouters.

Het handboek richt zich op ouders die serieus nadenken over emigratie en behoefte hebben aan overzicht, herkenning en praktische steun. Onderwerpen als de voorbereiding, het betrekken van kinderen bij de beslissing, het kiezen van passend onderwijs, afscheid nemen, de eerste weken in het nieuwe land, heimwee, taalontwikkeling, integratie en opgroeien tussen twee culturen komen uitgebreid

aan bod. Volgens de beschrijving wordt de informatie verduidelijkt met herkenbare praktijksituaties en persoonlijke ervaringen, zodat het geen afstandelijk boek is, maar een gids die echt naast je gaat staan. Dat maakt dit boek interessant voor gezinnen die nog in de oriëntatiefase zitten, maar ook voor ouders die al concrete plannen hebben.

Een greep uit de onderwerpen die aan bod komen:

- Kinderen betrekken bij de emigratiebeslissing
- Schoolkeuze en onderwijscultuur
- Afscheid nemen van familie en vrienden
- De eerste weken in het nieuwe land
- Heimwee en aanpassingsproblemen
- Taal, cultuur en identiteit
- Wanneer hulp inschakelen
- Opgroeien tussen twee culturen
- De balans opmaken op langere termijn
- ... en nog veel meer onderwerpen!

Ervaren auteur

Auteur Karin Wouters emigreerde zelf meerdere keren, ook met kinderen, en werkt als directeur van een grote internationale school in Centraal-Europa. Daardoor sluit het boek niet alleen aan bij de theorie, maar ook bij de dagelijkse werkelijkheid van gezinnen die een leven in een ander land opbouwen.

Het boek is hier te bestellen voor €25,-

Extreem weer in Spanje. Wat nu?

Door Eric Jan van Dorp

Spanje blijft voor veel Nederlanders een droom: meer zon, het buitenleven, vaak lagere woonlasten en een ontspannen ritme. Maar de afgelopen tijd zie je ook andere beelden voorbij komen: straten die veranderen in rivieren, auto's die worden meegesleurd, modderstromen door woonwijken en noodhulp die wordt opgeschaald. En dan komt de logische vraag op tafel: met zoveel weerextremen in Spanje — is het nog wel verstandig om daarheen te emigreren?

Het eerlijke antwoord is tweeledig. Ja, er zijn de afgelopen twee jaar flinke episodes geweest met extreme regenval en overstromingen, soms met enorme schade en zelfs grote aantallen slachtoffers. Tegelijkertijd geldt óók: het grootste deel van Spanje is op die momenten níet getroffen. Het gaat meestal om specifieke regio's en vaak zelfs

om specifieke stroomgebieden: laagtes, rivierkommen, ramblas (droge beekdalen die ineens vollopen), en kuststroken waar het water snel van bergen naar beneden kan schieten. Daarom wil ik het onderwerp niet dramatiseren, maar wel serieus nemen. In dit artikel geef ik je een overzicht van de belangrijkste extremen van de afgelopen twee jaar, per regio, en ik leg uit waar je als (toekomstige) emigrant op kunt letten om je risico flink te verkleinen.

Oostkust: Valencia, Alicante, Castellón

Wie het over recente waterproblemen in Spanje heeft, komt al snel uit bij de oostkust: de regio Valencia met provincies als Valencia, Alicante en Castellón. Dat is niet voor niets. Aan de Middellandse Zee kan het weer omslaan door een fenomeen dat je vaak terugziet in Spaanse berichten: DANA, in de volksmond ook wel gota

fría. Kort gezegd: warme zeelucht botst met koude lucht in de hogere lagen en ineens kan er in een paar uur tijd absurd veel water vallen.

De meest heftige episode in deze periode kwam eind oktober 2024. Op 29 en 30 oktober 2024 kreeg met name de provincie Valencia te maken met uitzonderlijke neerslag en plotselinge overstromingen die het dagelijks leven ontwrichtten en enorme schade veroorzaakten. Internationale instanties duiden het als een recordachtige, ontwrichtende ramp voor infrastructuur en economie. In de maanden erna bleef Spanje bovendien gevoelig voor nieuwe stormrondes en waarschuwingen, al waren de impacts dan weer veel lokaler en wisselend.

Ook in oktober 2025 kwam er opnieuw een stevige DANA-episode, in de media aangeduid als DANA “Alice”, met opnieuw zwaar weer in onder meer Valencia en Alicante: hevige buien, wateroverlast, ontruiming en verstoringen van verkeer en voorzieningen. De rode draad aan de oostkust is dat het vaak niet “de hele regio” is die wordt getroffen, maar juist plekken rond laagtes, rivierbeddingen en ramblas, waar water ineens razendsnel samenkomt.

Zuidoost: Murcia

Wie verder naar het zuidoosten kijkt, komt uit in Murcia, met plaatsen als Cartagena, San Javier en het gebied rond de Mar Menor. Dit is zo’n regio die lang kurkdroog kan lijken, waardoor je het risico gemakkelijk onderschat. Maar ook hier geldt: als een buiencomplex blijft hangen, kunnen de gevolgen snel groot zijn.

Tijdens dezelfde DANA “Alice” in oktober 2025 werd ook Murcia genoemd met zware neerslag in korte tijd, wateroverlast en ontruiming. In dit deel van Spanje is het risico vaak minder het beeld van “dagenlang hoog water”, maar juist het plotselinge karakter: water dat door ramblas, straten en laagtes jaagt omdat het simpelweg geen kant op kan.

Catalonië: vooral kustzones en het zuiden richting Tarragona

Catalonië hoort ook bij het mediterrane verhaal, maar is groot en divers, en dat maakt nuance extra belangrijk. Barcelona, Girona of Tarragona “staan niet standaard onder water”; meestal gaat het om plaatselijke situaties, met name in kustzones en rond stedelijke afwateringsknelpunten.

In oktober 2025, tijdens DANA “Alice”, kwamen er ook waarschuwingen en impactmeldingen voor (onder meer) delen van Catalonië, waarbij vooral het zuidelijke deel (richting Tarragona) vaker genoemd wordt in zulke situaties. Dit is een goed voorbeeld van waarom “Spanje” als één label misleidend kan zijn: binnen één autonome regio kunnen sommige gebieden vooral hinder hebben (ondergelopen straten, treinproblemen), terwijl een paar kilometer verderop nauwelijks iets gebeurt.

Andalusië: langdurige regen, volle rivieren en evacuaties

Dan Andalusië. Veel mensen koppelen het zuiden van Spanje aan zonzekerheid, en die is er vaak ook. Maar juist Andalusië laat zien dat extreme regen niet alleen een mediterrane flits hoeft te zijn; hier spelen ook periodes met langdurige regen, volle rivieren en druk op stuwmeren.

In maart 2025 meldde Reuters dat Spanje, en meer specifiek Andalusië, voor de derde week op rij te maken kreeg met zware regen, met honderden evacuaties doordat rivieren overstromden of dreigden te overstromen. Begin februari 2026 kwam daar nog een nieuwe zware storm bovenop, storm Leo, waarbij opnieuw sprake was van grote wateroverlast en grootschalige evacuaties, met rivieren en reservoirs die in de berichtgeving als “extreem” werden omschreven.

Ook hier wil ik benadrukken: Andalusië is groot. De zwaarste impacts zitten vaak in specifieke valleien, laaggelegen zones en riviergebieden. Een heel groot deel van de regio kan vooral “veel

regen” ervaren zonder dat er sprake is van echte overstromingsschade.

Balearen: Mallorca, Menorca en Ibiza

Wie op eilanden woont of er wil wonen, krijgt weer een ander verhaal. Op de Balearen, zoals Mallorca, Menorca en Ibiza, kan een mediterrane storing ineens hard aankomen. In oktober 2025 werd DANA “Alice” bijvoorbeeld ook genoemd in relatie tot de Balearen, met stroomstoringen, geannuleerde vluchten en inzet van hulpdiensten, onder andere op Ibiza.

Eilanden zijn niet automatisch “gevaarlijker”, maar ze zijn wel kwetsbaar voor intensieve buien die lokaal blijven hangen en voor verstoringen van transport en voorzieningen als het weer omslaat.

Binnenland: ook Castilla–La Mancha werd geraakt

Een misvatting die ik vaak hoor, is dat dit soort problemen “alleen aan de kust” spelen. De grote overstromingsperiode eind oktober 2024 had ook effect landinwaarts; delen van Castilla–La Mancha werden in berichtgeving genoemd als getroffen gebied. Dat is voor emigranten relevant, omdat het laat zien dat je niet simpelweg “weg van de zee” hoeft te denken; je moet vooral “weg van kwetsbare stroomgebieden en laagtes” denken.

Waar is het meestal rustiger, en wat betekent “rustiger” eigenlijk?

Als je dit allemaal achter elkaar leest, begrijp ik heel goed dat je denkt: waar moet ik dan wél zitten? Mijn belangrijkste boodschap is dat “rustiger” niet hetzelfde is als “risicoloos”. Maar er is wel degelijk een verschil tussen een locatie waar waterproblemen sporadisch en beheersbaar zijn, en een plek waar je bij iedere DANA of langdurige winterstorm reëel rekening moet houden met serieuze wateroverlast.

In algemene zin helpt het om te kijken naar hoger gelegen binnenland en gebieden waar het

mediterrane flash-flood mechanisme minder dominant is. Ook Noord-Spanje werkt anders: daar kan het vaker regenen, maar de neerslag is vaak meer verspreid over de tijd. Dat betekent niet dat er geen risico’s zijn — denk aan natte bodems, lokale rivieroverlast of aardverschuivingen op steile hellingen — maar het is wel een ander soort risico dan de korte, extreme klappen aan de oostkant.

En buiten de bekende hotspots van de afgelopen twee jaar — oost/zuidoost, delen van het zuiden en de eilanden bij DANA’s — zijn er grote stukken Spanje waar het op de meeste momenten gewoon “normaal” was, ook terwijl elders het nieuws vol stond met water.

De echte valkuil: micro-locaties die je risico vergroten

De echte valkuil is dat je als emigrant soms onbedoeld precies op zo’n kwetsbare micro-locatie terecht komt. Dat gebeurt bijvoorbeeld als je huis in of vlak naast een rambla ligt. In Murcia, Valencia en delen van Andalusië zijn die droge geulen het grootste deel van het jaar onschuldig, maar bij een cloudburst veranderen ze in een snelstromende rivier.

Ik hanteer voor mezelf een simpele vuistregel: als er een breed, leeg grindbed of een droge geul naast je woning ligt, behandel dat alsof het water kán worden. Net zo verraderlijk zijn laagtes in urbanisaties en nieuwbouwggebieden met matige afwatering.

Soms is het niet eens “de rivier” die het probleem veroorzaakt; het is simpelweg dat het water nergens heen kan. Dan worden straten kanalen, garages zwembaden en kelders pompputten. Ook rivierbochten en brede vlaktes zijn klassiek kwetsbaar, omdat het vaak historische overstromingszones zijn — en in Spanje is het extra tricky als zo’n zone er op een zonnige dag kurkdroog en volledig onschuldig uitziet.

Tot slot heb je kustvlaktes direct achter bergen: daar kan regen snel worden “opgestuwd” en vervolgens razendsnel via hellingen naar de laagste punten stromen.

Mijn praktische aanpak: zo zou ik emigratie en woningkeuze benaderen

Omdat ik liever praktisch ben dan paniekerig, zou ik emigratie daarom benaderen als een locatiekeuzevraag. Niet: “kan ik naar Spanje?”, maar: “welke regio en vooral welke micro-locatie past bij mijn risicotolerantie?”.

Ik zou zelf eerst naar hoogteverschillen kijken. Ligt het huis net wat hoger dan de straat, of juist lager? Loopt een helling richting je huis, en zo ja: waarheen stroomt het water dan? Is er een rambla of rivierbedding in de buurt – ook als die droog staat? Heeft het huis een souterrain, kelder of ondergrondse garage? Dan zou ik extra alert zijn, want daar komt water vaak het eerst binnen. Daarna kijk ik naar afwatering en signalen aan het gebouw. Zijn er genoeg kolken, en lijken die onderhouden? Zie je erosiesporen, waterlijnen op muren, of plekken waar modder zich eerder heeft verzameld? Hoe ligt het terrasafschot: loopt water van het huis weg, of juist naar binnen toe? En zijn er simpele maatregelen mogelijk, zoals drempels of waterkeringen bij deuren?

Tip: Wil je dit onderwerp (locatiekeuze, risico's, praktische checks) als overzichtelijke checklist? In *Succesvol emigreren naar Spanje* heb ik dit soort punten uitgewerkt, zodat je niets vergeet bij bezichtigingen en gesprekken met makelaars.

Lokale kennis en waarschuwingen: onderschat dit niet

Wat ik ook onderschat vond tot ik er echt op ging letten, is hoe waardevol lokale informatie is. Buren weten vaak precies waar het water in 2024 of 2025 stond en welke straten als eerste dichtliepen. Gemeenten en lokale media geven meestal helder aan welke wegen worden afgesloten en waar men

bij zware regen alert op moet zijn. En Spanje werkt met officiële meteorologische waarschuwingen via AEMET; dat is niet om bang van te worden, maar wel om te begrijpen hoe vaak jouw beoogde regio in “oranje” of “rood” zit en wat dat in de praktijk betekent.

Conclusie: emigreren kan nog steeds hoor

Als ik alles bij elkaar neem, kom ik tot een conclusie die zowel geruststellend als realistisch is: emigreren naar Spanje is nog steeds prima te verdedigen, maar je moet Spanje niet als één blok behandelen. De extremen van de afgelopen twee jaar waren echt, soms heftig en soms rampzalig, maar ook sterk geconcentreerd. Door niet blind te kiezen voor “dicht bij zee” of “vlak bij een mooie rambla omdat het er zo open uitziet”, maar juist te kiezen voor hoogte, goede afwatering en een logische ligging buiten kwetsbare stroomzones, kun je je risico enorm verkleinen. En dat is uiteindelijk waar het om draait: niet doen alsof er nergens iets kan gebeuren, maar wél slim kiezen zodat je droom in Spanje niet afhankelijk wordt van geluk bij de volgende zware regenbui.

Dit artikel helpt je oriënteren. Wie het proces concreet wil maken, van eerste plannen tot wonen en werken in Zweden, kan verder lezen in mijn boek *Succesvol emigreren naar Spanje*. Te bestellen op [Grenzenloos.nl](https://www.grenzenloos.nl) of elke willekeurige online boekhandel zoals [Bol.com](https://www.bol.com).

Griekenland als alternatief

Door Eric Jan van Dorp

Als je nadenkt over emigreren naar Zuid-Europa, dan komen bijna automatisch dezelfde landen bovendrijven. Spanje. Portugal. Italië. Ze zijn populair, zichtbaar in de media en er wonen al veel Nederlanders. De stap voelt daardoor overzichtelijk. Je kent wel iemand die er zit. Je hebt er vakantie gevierd. Het lijkt vertrouwd. Griekenland wordt minder vaak genoemd. Terwijl het geografisch net zo zuidelijk ligt, dezelfde mediterrane zon kent en ook gewoon deel uitmaakt van de Europese Unie.

Voor je verblijfsrecht maakt het dus niet uit of je naar Spanje, Portugal, Italië of Griekenland gaat. Als Nederlander kun je er vrij vestigen. De basisregels rond wonen, werken en zorg zijn vergelijkbaar, omdat ze binnen dezelfde Europese kaders vallen.

Toch is Griekenland een beetje het ondergeschoven kindje. Misschien omdat het economisch jarenlang negatief in het nieuws was. Misschien omdat mensen het vooral kennen van een zomervakantie op een eiland. Maar wie verder kijkt, ziet een land dat in rust, ruimte en prijzen soms interessanter is dan de drie klassiekers. En juist daarom is het de moeite waard om Griekenland serieus mee te nemen in je overweging.

Wat weet je van Griekenland?

Griekenland telt ongeveer 10,5 miljoen inwoners en ligt in het zuidoosten van Europa, aan de rand van de Balkan. Het land bestaat uit een groot vasteland en meer dan 6.000 eilanden, waarvan er zo'n 200 bewoond zijn. Dat alleen al maakt het veelzijdiger dan veel mensen denken.

Het landschap is ruig en bergachtig, vooral op het vasteland. Je vindt er uitgestrekte kustlijnen, kleine baaien, olijfboomgaarden en dorpen waar de tijd soms lijkt stil te staan. De afstand tot Nederland is groter dan naar Spanje of Italië, maar met een vlucht van ongeveer drie uur sta je in Athene of Thessaloniki.

Het klimaat verschilt per regio. Aan de kust en op de eilanden zijn de winters zacht en de zomers warm en droog. In het noorden kan het in de winter koud zijn, met sneeuw in de bergen. Dat verrast mensen soms.

Grieken staan bekend om hun gastvrijheid. Wie zich vestigt in een dorp merkt al snel dat burens nieuwsgierig en behulpzaam zijn.

Tegelijkertijd is de bureaucratie niet altijd soepel. Procedures kunnen traag verlopen en papieren worden soms meerdere keren gecontroleerd. Dat vraagt geduld.

De kosten van levensonderhoud liggen gemiddeld lager dan in Nederland. Zeker buiten Athene en de populaire eilanden kun je betaalbaar wonen. Energie en brandstof zijn niet altijd goedkoop, maar dagelijkse boodschappen en lokale producten zijn vaak vriendelijk geprijsd.

En dan is er nog iets wat veel emigranten aanspreekt: het tempo. Het leven is minder gejaagd. Niet alles hoeft vandaag. Dat kan wennen zijn, maar ook bevrijdend.

Noord-Griekenland: ruimte, bergen en minder toerisme

Noord-Griekenland is voor veel Nederlanders nog relatief onbekend. Rond Thessaloniki vind je een levendige stad met universiteiten, cultuur en een internationale sfeer, maar zonder de drukte van Athene. De huizenprijzen liggen hier doorgaans lager dan in de hoofdstad en ook het binnenland biedt veel betaalbare opties.

Het landschap is groener en bergachtiger dan veel mensen verwachten. Denk aan bossen, meren en dorpen waar weinig toeristen komen. De regio Chalkidiki heeft prachtige stranden en helder water, maar is rustiger dan de bekende eilanden.

Voor wie ruimte zoekt, minder massatoerisme wil en het niet erg vindt dat de winter wat frisser is, kan dit een aantrekkelijke regio zijn.

Attica en Athene: stedelijk en internationaal

De regio Attica, met Athene als centrum, is economisch het hart van het land. Hier vind

je de meeste banen, internationale bedrijven en Engelssprekende professionals. Voor wie wil ondernemen of in loondienst aan de slag wil, zijn hier de meeste kansen.

Athene is een stad van contrasten. Oud en nieuw lopen door elkaar. Historische monumenten staan naast moderne wijken. Sommige buurten zijn creatief en levendig, andere ogen rommelig of verouderd. Dat vraagt dat je goed kijkt waar je wilt wonen.

De huizenprijzen zijn de afgelopen jaren gestegen, zeker in populaire wijken en aan de kust. Toch liggen ze vaak nog onder het niveau van vergelijkbare steden in Spanje of Italië. Wie stedelijke dynamiek zoekt, maar met een mediterrane levensstijl, voelt zich hier eerder thuis dan op het platteland.

De Peloponnesos: authentiek en betaalbaar

Ten westen en zuiden van Athene ligt de Peloponnesos. Dit schiereiland voelt voor veel mensen als het echte Griekenland. Kleine stadjes, olijfboomgaarden, ruige kustlijnen en relatief weinig buitenlandse kopers. Plaatsen als Nafplio trekken toeristen, maar grote delen van het binnenland zijn rustig en betaalbaar. Hier kun je nog huizen vinden met grond eromheen tegen prijzen die in Spanje of Italië steeds lastiger worden.

Voor wie een rustiger leven zoekt, misschien met een eigen project, een kleine bed and breakfast of gewoon veel ruimte, is dit een regio om serieus te bekijken. Houd er wel rekening mee dat werkgelegenheid beperkt is. Veel mensen die hier wonen, werken online of leven van pensioen of spaargeld.

Kreta: groot eiland, veel variatie

Kreta is geen klein vakantie-eiland, maar een wereld op zich. Met bijna 600.000 inwoners heeft het ziekenhuizen, universiteiten en een eigen economie. Je vindt er zowel toeristische kustplaatsen als stille bergdorpen.

Het klimaat is mild, zelfs in de winter. Dat maakt het aantrekkelijk voor mensen die echt op zoek zijn naar zon en zachte temperaturen. Tegelijker-

tijd is het leven op een eiland anders. Afstanden naar het vasteland vragen tijd en planning.

De huizenprijzen variëren sterk. In populaire gebieden rond Chania en aan de noordkust zijn ze gestegen, maar in het binnenland zijn nog betaalbare woningen te vinden.

Een woning vinden in Griekenland

De Griekse woningmarkt is de afgelopen jaren veranderd. Na de financiële crisis daalden de prijzen fors, waarna buitenlandse kopers de markt ontdekten. Inmiddels zijn de prijzen in populaire gebieden weer gestegen, vooral rond Athene, Thessaloniki en op Kreta. Toch liggen ze in veel regio's nog onder het niveau van vergelijkbare plekken in Spanje of Italië.

In Athene betaal je in gewilde wijken al snel tussen de 2500 en 4000 euro per vierkante meter. Buiten de hoofdstad en buiten de toeristische hotspots kan dat dalen naar 1000 tot 1800 euro per vierkante meter, en soms daaronder. In dorpen in de Peloponnesos of in Noord-Griekenland vind je nog huizen met grond voor bedragen waarvoor je in Nederland nauwelijks een kleine woning koopt.

Als Nederlander mag je zonder beperkingen een woning kopen. Je hebt wel een Grieks belastingnummer nodig en een lokale bankrekening. Het aankoopproces verloopt via een notaris, maar het is verstandig om daarnaast een eigen advocaat in te schakelen die controleert of er geen schulden of juridische complicaties op het pand rusten.

Wat veel mensen onderschatten, is de staat van onderhoud. Huizen kunnen goedkoper zijn, maar vragen soms renovatie. Bouwkwiteit en isolatie verschillen sterk. Wie denkt dat hij voor weinig geld een droomhuis koopt, moet goed kijken naar de bijkomende kosten.

Huren is in de eerste fase vaak verstandiger. Dat geeft je ruimte om een regio echt te leren kennen voordat je koopt. Zeker in een land waar cultuur, tempo en klimaat per gebied verschillen, is die proefperiode waardevol.

Werk en inkomen in Griekenland

Griekenland is geen land met hoge salarissen. Het

gemiddelde inkomen ligt lager dan in Nederland. Wie in loondienst wil werken in een lokale functie, moet rekening houden met een bescheidener salarisniveau. Daar staat tegenover dat de kosten van levensonderhoud buiten de grote steden ook lager zijn.

In Athene en Thessaloniki vind je de meeste kansen in toerisme, onderwijs, IT en dienstverlening. Engels wordt in die sectoren veel gesproken, maar Grieks spreken vergroot je kansen aanzienlijk. De taal is niet eenvoudig, en dat vormt voor sommige emigranten een drempel.

Veel Nederlanders die naar Griekenland verhuizen, werken online. Ze behouden hun Nederlandse klanten of bouwen een internationale praktijk op. Denk aan consultancy, online dienstverlening, creatief werk of IT. In dat geval is je inkomen niet direct afhankelijk van de Griekse arbeidsmarkt.

Een andere groep bestaat uit mensen met pensioen of eigen vermogen. Voor hen speelt werk minder een rol en is vooral de levenskwaliteit doorslaggevend. Griekenland kent bovendien fiscale regelingen voor buitenlandse gepensioneerden, waarbij onder voorwaarden een vast laag belastingtarief geldt. Dat vraagt wel goede begeleiding, want belastingregels veranderen en persoonlijke situaties verschillen.

Ondernemen kan ook, maar houd rekening met administratieve procedures die minder gestroomlijnd zijn dan in Nederland. Geduld en een goede lokale accountant zijn geen overbodige luxe.

Is Griekenland iets voor jou?

Als je puur naar regelgeving kijkt, maakt het binnen de Europese Unie weinig uit of je naar Spanje, Portugal, Italië of Griekenland verhuist. Je mag je er vestigen, werken en een woning kopen. De verschillen zitten niet in het paspoort, maar in het dagelijks leven.

Spanje en Portugal zijn inmiddels vertrouwd terrein voor veel Nederlanders. Er zijn Nederlandse netwerken en gemeenschappen waar je je snel kunt aansluiten. Italië spreekt mensen vaak aan vanwege cultuur en uitstraling, maar kent ook ste-

vige bureaucratie en regionale verschillen.

Griekenland is minder vanzelfsprekend. En juist dat kan een voordeel zijn. Je vindt er nog regio's waar weinig buitenlandse kopers actief zijn. De prijzen liggen buiten de hotspots vaak lager dan in vergelijkbare delen van Spanje of Italië. Het tempo ligt lager. Het leven speelt zich meer buiten af. De gemeenschapszin is in veel dorpen sterk.

Tegelijkertijd vraagt Griekenland iets van je. De taal is niet eenvoudig. Administratieve processen kunnen traag verlopen. Niet alles is strak georganiseerd. Als jij behoefte hebt aan voorspelbaarheid en snelle procedures, dan voel je je mogelijk comfortabeler in een land waar het systeem meer lijkt op het Nederlandse.

Wat ik vaak tegen mensen zeg, is dit: kies niet alleen met je hoofd, maar ook met je gevoel. Ga er niet één keer heen in augustus, maar ook in februari. Praat met mensen die er wonen. Huur eerst. Ervaar het dagelijkse ritme.

Griekenland is geen kopie van Spanje of Portugal. Het is ruiger, soms rommeliger, maar ook minder verzadigd. Voor wie rust, ruimte en een andere levenshouding zoekt, kan het een verrassend goede keuze zijn. En misschien is dat wel de kern van emigreren: niet kiezen voor wat iedereen doet, maar voor wat bij je past.

Succesvol emigreren

Wie overweegt te emigreren maar nog niet precies weet naar welk land, merkt vaak dat de vragen overall hetzelfde zijn. Hoe zit het met zorg, belastingen, woningmarkt, onderwijs of inkomen? In mijn boek [Succesvol emigreren](#) neem ik die praktische en emotionele kanten met je door. Niet om je een richting op te duwen, maar om je te helpen een keuze te maken die past bij jouw situatie. Want of je nu uitkomt bij Spanje, Portugal, Italië of misschien toch Griekenland, een goede voorbereiding maakt het verschil.

- Eric Jan van Dorp

'Generatie huur' rukt op in Europa

Steeds meer Europeanen huren ipv kopen

Wie met emigratieplannen bij mij aan tafel zit, begint vaak met dezelfde aannname, in het buitenland koop ik een huis, want huren is zonde van het geld. Dat is een typisch Nederlandse reflex. In Nederland is kopen diep verankerd in onze manier van denken. Met ongeveer zeventig procent koopwoningen en een lange traditie van fiscale stimulering zien veel Nederlanders hun woning als pensioenvoorziening, spaarpot en zekerheid tegelijk.

Toch zie ik in de praktijk dat dit uitgangspunt in grote delen van Europa niet opgaat. Niet alleen in hoofdsteden, maar juist ook daarbuiten verschuift de balans. Huren is allang niet meer alleen een tussenfase voor studenten en starters, maar voor veel huishoudens een bewuste en soms blijvende keuze.

Duitsland, niet alleen Berlijn is huurgebied

In Duitsland huurt meer dan de helft van de bevolking. In Berlijn liggen de koopprijzen inmiddels vaak tussen de 5.000 en 7.000 euro per vierkante meter, afhankelijk van wijk en staat van de woning. Dat schrikt buitenlandse kopers af, zeker nu hypotheekrentes hoger liggen dan enkele jaren geleden.

Maar wat mij opvalt, is dat ook buiten de grote steden huren dominant blijft. In middelgrote steden zoals Leipzig of Hannover liggen koopprijzen eerder rond de 2.500 tot 4.000 euro per vierkante meter, aanzienlijk lager dan in Amsterdam waar gemiddeld boven de 5.000 euro per vierkante me-

ter wordt betaald. Toch kiezen veel Duitsers ook daar voor huur, mede omdat huurcontracten goed beschermd zijn en flexibiliteit waarderen.

Voor Nederlandse emigranten betekent dit dat de druk om snel te kopen minder groot is dan thuis. De cultuur ondersteunt langdurig huren, ook buiten de metropolen.

Frankrijk, grote verschillen tussen regio's

In Frankrijk zijn de verschillen nog groter. Parijs is voor veel emigranten geen realistische optie meer, met koopprijzen die ruim boven de 10.000 euro per vierkante meter kunnen uitkomen. Maar buiten de hoofdstad verandert het beeld snel.

In steden als Nantes of Toulouse liggen koopprijzen vaak tussen de 3.000 en 5.000 euro per vierkante meter. Ga je naar landelijke regio's in bijvoorbeeld de Dordogne of delen van Occitanië, dan kun je nog huizen vinden ruim onder de 2.500 euro per vierkante meter, soms zelfs vrijstaande woningen met grond tegen prijzen die in de Randstad ondenkbaar zijn.

Toch zie ik ook daar dat veel Nederlanders eerst huren. Niet omdat kopen onmogelijk is, maar omdat ze willen ervaren hoe het Franse leven in de praktijk bevalt. De afstand tot voorzieningen, de bureaucratie, het tempo van werken, dat zijn factoren die je niet uit een brochure haalt.

Spanje, betaalbaar maar niet overal

In Spanje wordt vaak gedacht dat alles goedkoper is. In Madrid en Barcelona zijn kooprijzen echter stevig gestegen, geregeld boven de 4.000 tot 6.000 euro per vierkante meter in populaire wijken. Maar kijk je naar steden als Valencia, Murcia of Zaragoza, dan liggen prijzen vaak tussen de 1.500 en 3.000 euro per vierkante meter. In kleinere dorpen in Andalusië of Extremadura zijn nog aanzienlijk lagere prijzen te vinden.

Dat klinkt aantrekkelijk voor Nederlandse kopers, zeker vergeleken met Nederlandse prijzen. Toch adviseer ik ook hier om eerst te huren. De regionale verschillen in werkgelegenheid, infrastructuur en voorzieningen zijn groot. Een woning kan betaalbaar zijn, maar als de arbeidsmarkt beperkt is of voorzieningen ver weg liggen, verandert de rekensom snel.

Ierland, buiten Dublin ook krapte

In Ierland concentreert de aandacht zich vaak op Dublin, waar kooprijzen hoog liggen en huren tot de duurste van Europa behoren. Maar ook buiten de hoofdstad, in steden als Cork of Galway, is het aanbod beperkt en blijven prijzen stevig.

Hoewel de kooprijzen buiten Dublin lager liggen dan in de hoofdstad, zijn ze in verhouding tot lokale inkomens hoog. Dat maakt huren voor veel mensen de enige realistische optie, ook buiten het economische hart van het land.

Voor Nederlanders die Ierland overwegen, is het belangrijk om niet alleen naar salaris te kijken, maar naar woonlasten in verhouding tot inkomen. In sommige regio's kan die verhouding minder gunstig uitvallen dan in Nederland.

Zwitserland, hoge drempel voor kopers

In Zwitserland zie ik misschien wel het duidelijkste voorbeeld van huren als structurele keuze. Kooprijzen zijn hoog, vaak boven de 8.000 tot 12.000 euro per vierkante meter in en rond steden als Zürich of Genève. Ook buiten de grote steden blijven prijzen stevig.

Daarnaast eisen banken een hoge eigen inbreng en strikte inkomenscriteria. Voor veel buitenlandse professionals is huren daarom de logische route. Dat is geen tijdelijke fase, maar een normaal onderdeel van het Zwitserse woonmodel.

Nederland als referentiepunt

Wanneer ik dit vergelijk met Nederland, zie ik dat de prijsverschillen soms meevallen en soms juist verrassen. Buiten de Randstad zijn in Nederland woningen te koop onder de 3.000 euro per vierkante meter, bijvoorbeeld in delen van Groningen, Drenthe of Limburg. Toch blijft de culturele druk om te kopen groot.

In veel andere Europese landen is die druk minder sterk. Huren wordt daar niet automatisch gezien als weggegooid geld. Het is een manier om flexibel te blijven in een arbeidsmarkt die internationaler en dynamischer wordt.

Waarom ik altijd eerst huren adviseer

In mijn begeleiding benadruk ik vrijwel altijd dat huren in de eerste fase verstandiger is. Niet uit voorzichtigheid, maar uit ervaring. Een land leer je pas kennen wanneer je er woont. Je ontdekt hoe de buurt voelt in de winter, hoe het verkeer loopt, hoe scholen functioneren en hoe toegankelijk zorg werkelijk is. Door eerst te huren, behoud je vrijheid. Bevalt een regio niet, dan kun je relatief eenvoudig verhuizen. Verandert je baan, dan zit je niet vast aan een koopwoning die je snel moet verkopen. Zeker in markten die minder liquide zijn dan de Nederlandse, kan verkoop tijd kosten.

Die flexibiliteit is voor veel emigranten waardevoller dan directe vermogensopbouw.

Recensie: Een paradijs met zorgen

Door C.L. Wouters

Een paradijs met zorgen van Wybrich Kaastra en Gerard Tonen is ondertiteld veelzeggend: Een kijkje achter de voordeur van een chambres d'hôtes in Frankrijk. Die belofte maakt het boek waar. Het is geen juichverhaal over een geslaagde emigratie en ook geen somber relaas over een mislukt avontuur. Het is vooral een eerlijk, persoonlijk en bij vlagen ontroerend verslag van twee mensen die hun vertrouwde leven in Nederland tijdelijk verruilen voor het runnen van een chambres d'hôtes in Zuid-Frankrijk.

Het verhaal begint met een ogenschijnlijk luchtig moment. Wybrich, moe van bestuurlijke drukte en eindeloze vergaderingen in de Nederlandse cultuursector, roept half spelend dat ze misschien maar eens naar een baan in het buitenland moet zoeken. Wat volgt is geen impulsieve sprong, maar een periode van wikkelen en wegen. De advertentie voor een luxe chambres d'hôtes in Saint-Hippolyte-du-Fort komt voorbij en ineens krijgt het idee contouren. De auteurs nemen de lezer mee in hun twijfels, hun berekeningen en hun gesprekken bij de open haard, waar het plan net zo snel wordt afgeblazen als weer omarmd.

Juist dat aarzelende begin maakt het verhaal geloofwaardig. Emigratie wordt niet geromantiseerd als een bevrijdende vlucht uit Nederland, maar gepresenteerd als een ingrijpende keuze die gevolgen heeft voor werk, inkomen, sociale contacten en identiteit.

Het leven in de Gard: charme en cultuurverschillen

Enmaal aangekomen in de Gard ontvouwt zich een levendig beeld van het dagelijks leven in en rond Les Trois Comtes. De beschrijvingen van de Cevennen en de ligging tussen Nîmes, Montpellier en de Middellandse Zee geven het decor kleur. De streek is nog niet toeristisch uitgehold, wat het avontuur extra aantrekkingskracht geeft.

Wat het boek sterk maakt, is de combinatie van anekdotes en reflectie. De vergelijking tussen de Nederlandse tompouce en de Franse millefeuille is meer dan een grapje over gebak. Het gaat over mentaliteit, over kwaliteit tegenover efficiëntie, over hoe verschillend twee culturen naar werk en genieten kijken. Ook kleine scènes op de markt of in het dorp maken duidelijk hoe je als nieuwkomer langzaam je plek verovert.

De auteurs schromen niet om hun eigen vooroordelen bij te stellen. Zo ontdekken ze dat andere Nederlanders in de buurt juist steun en herkenning kunnen bieden. Dilijkheid geeft het verhaal diepte.

Ondernemen in Frankrijk: cijfers, regels en risico's

Interessant voor lezers met emigratieplannen is vooral hoe concreet het boek wordt over de zakelijke kant. Er wordt gesproken over exploitatiecijfers, huurcontracten, borg en liquiditeit. De lezer krijgt inzicht in wat het werkelijk betekent om afhankelijk te zijn van reserveringen en seizoensinkomsten.

Ook juridische kwesties blijven niet buiten beeld. Het conflict met de achterbuurman over de erfafscheiding dat uiteindelijk voor de rechter eindigt, laat zien dat je in Frankrijk net zo goed te maken kunt krijgen met regels en procedures. Zulke passages maken duidelijk dat emigreren niet alleen een romantische keuze is, maar ook een zakelijke.

Een paradijs onder druk: corona en kwetsbaarheid

Het kantelpunt in het verhaal is de coronapandemie. Waar het eerste seizoen nog voelt als "leven als goden in Frankrijk", verandert 2020 in een aansenschakeling van annuleringen en onzekerheid. Reserveringen verdwijnen, reisadviezen kleuren oranje en de agenda stroomt leeg.

Toch blijft het boek genuanceerd. Er zijn lichtpuntjes: financiële steun van de Franse overheid, een onverwachte tegemoetkoming van de verzekering en vrienden die bewust boeken om hen te steunen. De lege Route du Soleil tijdens de lockdown is een beeld dat blijft hangen.

De titel van het boek ontstaat wanneer een Duitse gast hun situatie omschrijft als een "Paradijs voller Sorgen". Dat spanningsveld tussen droom en zorg vormt de kern van het verhaal.

Voor wie droomt van emigreren naar Frankrijk

Literair gezien is het boek geen complexe roman, maar een toegankelijke kroniek van een avontuur. De stijl is persoonlijk en direct, met ruimte voor humor en zelfreflectie. Het perspectief van iemand

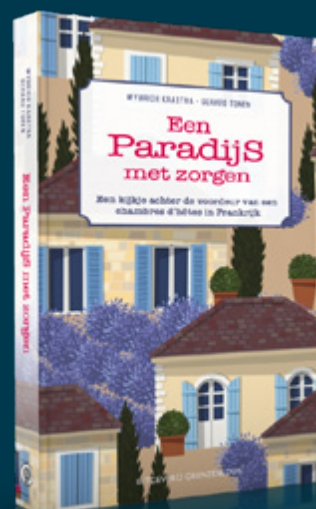
die op latere leeftijd nog een grote stap zet, maakt het extra interessant.

Voor wie met emigratieplannen naar Frankrijk rondloopt, biedt *Een paradijs met zorgen* geen stappenplan of handleiding. Het is geen juridisch of fiscaal naslagwerk. Wat het wél biedt, is een realistisch inkijkje in wat er achter de schermen gebeurt wanneer je de sprong waagt. Het laat zien hoe belangrijk voorbereiding is, hoe kwetsbaar een onderneming kan zijn en hoe bepalend karakter en veerkracht zijn wanneer het tegenzit.

Tegelijkertijd straalt het boek liefde uit voor Frankrijk. Voor de markten, de landschappen, de taal die langzaam vertrouwd wordt en de ontmoetingen met gasten en burens. Zelfs wanneer de huur wordt opgezegd en het avontuur eindigt, blijft er respect voor het land en zijn mensen.

Uiteindelijk is dit een boek dat geruststelt én waarschuwt. Het zegt niet: doe het vooral. Het zegt: weet waar je aan begint, maar laat je niet verlammen door angst. Wie serieus nadenkt over een leven in Frankrijk zal in deze eerlijke getuigenis veel herkennen. En misschien is dat precies waarom dit boek een waardevolle aanvulling is op je voorbereiding.

Je kunt het boek hier bestellen [Grenzenloos.nl](https://www.grenzenloos.nl) of elke willekeurige (online) boekhandel zoals [Bol.com](https://www.bol.com)

Box 3 belasting op papieren winst. Dan maar emigreren?

Door Eric Jan van Dorp

Stel: om je pensioen straks aan te vullen spaar je iedere maand en je belegt het in aandelen die wat meer waard worden. Vanaf 2028 zegt de belastingdienst dan: “Die aandelen zijn in december meer waard dan in januari, dus je moet nu alvast belasting betalen over dat verschil.” Welkom bij de nieuwe box 3-wet die door de Tweede Kamer is aangenomen maar nog niet richting de Eerste kamer is.

Ik merk dat mensen die normaal nooit over emigreren praten, ineens zijn gaan rekenen. Niet omdat ze belasting op zich onrechtvaardig vinden, maar

wel om deze nieuwe belastingmaatregel die in 2028 moet ingaan.

Eerst dit. Zo werkt box 3 nu

Op dit moment werkt box 3 nog niet met jouw echte rendement. Het systeem kijkt naar je vermogen op 1 januari en rekt met vaste percentages. Voor 2026 zijn die percentages voor de voorlopige aanslag onder meer 1,28 procent voor banktegoeden en 6,00 procent voor beleggingen en andere bezittingen. Daarna betaal je 36 procent belasting over het berekende voordeel. Er is ook een heffingsvrij

vermogen, € 59.357 per persoon. Heb je een fiscale partner, dan is het samen € 118.714.

Wat betekent dat in de praktijk? Het betekent dat je boven de genoemde bedragen belasting moet betalen omdat de fiscus ervan uitgaat dat je je vermogen groeit, bijvoorbeeld door dividend op aandelen of rente op spaarrekeningen. Ook als je spaarrekening maar 1% rente geeft en je beleggingen nauwelijks renderen.

En dan nu het nieuwe plan. Dit is wat er echt verandert

De nieuwe wet heeft als naam *Wet werkelijk rendement box 3*. Het woord “werkelijk” klinkt alsof het eerlijker wordt. En in zekere zin is het dat ook, want fictie verdwijnt. Alleen komt er iets nieuws voor terug dat voor veel beleggers veel onrustiger voelt, en misschien nog wel meer fictie is dan voorheen.

De hoofdregel wordt namelijk vermogensaanwas. Dat betekent dat niet alleen rente en dividend meetellen, maar ook de waardeverandering van je beleggingen, dus koersstijgingen en koersdalingen. En dat gebeurt jaarlijks, ook als jij niet verkoopt.

Ik zeg het maar even zoals mensen het thuis zeggen: je kunt straks belasting verschuldigd zijn over winst die je niet in je hand hebt gehad.

Een concreet voorbeeld

Ik geef je een concreet voorbeeld, omdat je dan meteen ziet waar het verschil zit tussen het huidige box 3-systeem en het nieuwe plan voor 2028.

Het voorbeeld gaat om iemand die op € 200.000 in beleggingen heeft, geen spaargeld in box 3, geen schulden, en verder geen ander box 3-vermogen. Aan het einde van het jaar is die portefeuille € 250.000 waard. Dus op papier is er € 50.000 winst.

Ik begin met 2026, zoals het nu werkt. In 2026 kijkt de Belastingdienst naar je vermogen op 1 januari en rekent met een fictief rendement. Voor beleggingen is dat in 2026 6,00 procent. Daarover betaal

je 36 procent belasting. Het gaat dus niet om jouw echte koerswinst, maar om een modelberekening.

Als de persoon in dit voorbeeld alleenstaand is, heeft hij in 2026 een heffingsvrij vermogen van totaal € 59.357. Van zijn € 200.000 blijft dan € 140.643 over als belastbaar vermogen. Daar rekent de Belastingdienst 6,00 procent fictief rendement over. Dat is € 8438,58. Over dat bedrag betaal je 36 procent belasting. Dan kom je uit op ongeveer € 3038 box 3-belasting.

Als diezelfde man getrouwd is en een fiscale partner heeft, dan is het heffingsvrij vermogen samen € 118.714. Dan blijft van die € 200.000 nog € 81.286 over als belastbaar vermogen. Daarover is het fictieve rendement € 4877,16. En 36 procent belasting daarover is ongeveer € 1756.

Tot zover 2026. Nu laat ik je zien wat er in 2028 gebeurt als de nieuwe wet doorgaat.

In het voorstel voor 2028 verdwijnt het heffingsvrij vermogen zoals je dat nu kent. In plaats daarvan komt een heffingsvrij resultaat. De gedachte is dus niet meer: “een stuk van je vermogen is vrijgesteld”, maar: “de eerste euro’s rendement zijn vrijgesteld”. In de plannen gaat het om € 1800 per persoon.

In dit voorbeeld is het rendement heel concreet: de portefeuille gaat van € 200.000 naar € 250.000. Dat is € 50.000 waardeverandering. En die waardeverandering telt in het nieuwe systeem mee, ook als je niet verkoopt. Dat is precies waarom mensen dit “belasting op papieren winst” noemen.

Als de man alleenstaand is, trek je van die € 50.000 eerst het heffingsvrij resultaat van € 1800 af. Dan blijft € 48.200 over. Daarover betaal je 36 procent belasting. Dat is € 17.352 (ipv € 3038 in 2026). Als de man getrouwd is en een fiscale partner heeft, dan is het heffingsvrij resultaat samen € 3600. Dan blijft van de € 50.000 nog € 46.400 over. Daarover betaal je 36 procent belasting. Dat is € 16.704 (in plaats van € 1756 in 2026).

Dat lijkt me toch een duidelijk verschil... En wat als je dit geld niet hebt liggen? Dan moet je dus een deel van je beleggingen gaan verkopen. Als de koers ondertussen flink gedaald is, dan verkoop je dus bezit met verlies om de belasting over 'je papieren winst' te moeten bekostigen...

Kan ik daarom maar beter gaan sparen in plaats van beleggen?

Ik krijg deze vraag vaak, en ik snap hem helemaal. Want als jij denkt: "Laat ik het dan maar niet beleggen, maar gewoon op een spaarrekening zetten", dan wil je vooral weten of je daarmee van die hele discussie over papieren winst af bent.

Ik geef je daarom hetzelfde voorbeeld, maar dan met spaargeld in plaats van beleggingen. Dus weer € 200.000, geen schulden, geen ander box 3-ver-

mogen. Het enige wat ik verander, is de vorm: sparen in plaats van beleggen.

Wat er in 2026 gebeurt als jij € 200.000 op een spaarrekening hebt

In 2026 werkt box 3 met vaste percentages per categorie. Spaargeld valt onder banktegoeden. Daarvoor hanteert de Belastingdienst in 2026 een fictief rendement van 1,28 procent en je betaalt 36 procent belasting over dat berekende rendement.

Als jij alleenstaand bent, heb je in 2026 een heffingsvrij vermogen van € 59.357. Dan blijft er van jouw € 200.000 nog € 140.643 over waar box 3 naar kijkt. Over dat bedrag rekent het systeem 1,28 procent rendement. Dat komt neer op ongeveer € 1800 "fictieve rente". En daarover betaal je 36 procent belasting. Dat is grofweg € 648.

Als jij getrouwd bent en je hebt een fiscale partner, dan is het heffingsvrij vermogen samen € 118.714. Dan blijft er van die € 200.000 nog € 81.286 over. Daar rekent box 3 weer die 1,28 procent over. Dat is ongeveer € 1040 “fictieve rente”. En daarover betaal je 36 procent belasting. Dat is grofweg € 375.

Wat ik wil dat je hier ziet, is dit: ook als jij gewoon spaart, kan je in 2026 belasting betalen op basis van een model, los van de vraag hoeveel rente jij echt krijgt. Het gaat bij sparen veel minder hard dan bij beleggen, maar het blijft een systeem dat rekent met aannames.

En hoe zit dat dan in 2028, als de nieuwe wet doorgaat

In het plan voor 2028 verdwijnt het heffingsvrij vermogen zoals je dat nu kent. In plaats daarvan komt er een heffingsvrij resultaat van € 1800 per persoon per jaar. Bij spaargeld betekent dat in de praktijk dat jouw rente het uitgangspunt wordt. En dat is een belangrijk verschil met beleggen, want bij sparen heb je geen koersstijging die alleen op papier bestaat. Je hebt gewoon rente. Die komt binnen. Punt.

Omdat niemand vandaag precies kan voorspellen welke spaarrente jij in 2028 krijgt, geef ik je één rekenvoorbeeld met 2 procent rente. Niet omdat dat “de” rente wordt, maar omdat het lekker rekent en je er gevoel bij krijgt.

Bij 2 procent rente ontvang je op € 200.000 ongeveer € 4000 rente per jaar.

Ben jij alleenstaand, dan gaat eerst € 1800 daarvan eraf als heffingsvrij resultaat. Dan blijft er € 2200 over waar je 36 procent belasting over betaalt. Dat is € 792 (ipv € 648).

Ben jij getrouwd en heb je een fiscale partner, dan is jullie heffingsvrij resultaat samen € 3600. Dan blijft er van die € 4.000 rente nog € 400 over. Daar betaal je 36 procent belasting over. Dat is € 144 (ipv € 375).

En nu komt de conclusie die voor veel mensen rust geeft

Als jij dit geld niet belegt maar spaart, dan haal je de grootste bron van onzekerheid weg. Je hebt geen koerswinst die op papier kan verdampen. Je loopt dus veel minder risico dat je belasting moet betalen over iets wat later weer weg is. In 2028 kan het zelfs zo zijn dat je, bij een lage rente, nauwelijks boven het heffingsvrije resultaat uitkomt, waardoor je weinig box 3-belasting betaalt. Zeker als je met z'n tweeën bent.

Maar ik zeg er meteen bij: sparen heeft ook een keerzijde. Je mist mogelijk rendement en je hebt inflatie. Dus ik zeg niet: “Iedereen moet sparen.” Ik zeg wel: als jij vooral bang bent voor belasting op papieren winst en voor het risico dat je in een slecht moment moet verkopen, dan is spaargeld in elk geval overzichtelijker dan beleggingen. En precies daarom zie je nu dat mensen niet alleen over emigratie praten, maar ook over iets simpels: hoe hun vermogen verdeeld is, en hoeveel rust dat geeft.

Wat heeft dit voor impact op de Nederlandse economie?

Ik wil ook even benoemen wat dit breder kan doen, want dit gaat niet alleen over jouw belastingaanslag. Als veel mensen minder gaan beleggen in aandelen, omdat ze geen zin hebben in jaarlijkse heffing over papieren koerswinst, dan raakt dat uiteindelijk ook de economie. Bedrijven halen namelijk een deel van hun groeigeld uit beleggers. Dat geldt direct bij nieuwe aandelenuitgiftes en indirect via de beurs, omdat een goed functionerende beurs de drempel verlaagt om kapitaal op te halen.

Als Nederlandse particuliere beleggers zich terugtrekken, wordt de vijver kleiner. Dan gaan bedrijven sneller kijken naar buitenlandse investeerders, naar buitenlandse beurzen of naar andere landen waar kapitaal makkelijker en stabielier beschikbaar is. En dat is precies het soort stille verschuiving dat je pas jaren later merkt: minder investeringen hier, minder groei hier, en uiteindelijk ook minder banen en minder innovatie in Nederland.

Waarom ik verwacht dat dit emigratie-drang gaat geven

Emigreren is geen knop. Dat weet ik als geen ander. Je moet echt verhuizen, echt wonen, en fiscaal ook echt weg zijn, anders krijg je later ellende. Maar ik snap de gedachte heel goed. Want als jij je leven zo hebt ingericht dat je rustig opbouwt voor later, dan wil je niet dat de fiscus jouw beleggingsritme gaat bepalen. Mocht de wet daadwerkelijk door-gang vinden dan verwacht ik dat dat mensen om zich heen gaan kijken in Europa. Ze vragen zich af waar je in Europa woont zonder dat je elk jaar het gevoel hebt dat je belasting betaalt over lucht. Niet alleen vanwege je portemonnee, maar ook vanuit een gevoel van rechtvaardigheid.

In welke landen betaal je dan weinig vermogensbelasting? Dat is een lastige vraag, want vermogensbelasting is natuurlijk anders dan vermogensaanwasbelasting. En daar zitten verschillen in veel landen.

Ik zet het voor je op een rijtje vanuit één heel praktische vraag: in welk land loop je als “gewone” belegger (Jan met de pet, zonder ingewikkelde bv-constructies) het minste risico dat de fiscus elk jaar meerekent met koerswinst die je nog niet hebt verzilverd. Met andere woorden: je wilt vooral een land waar belasting meestal pas speelt als je verkoopt, en niet ieder jaar op basis van waardeschommelingen.

Eerst dit, zodat je niet verkeerd leest wat ik zeg. In het grootste deel van Europa is “belasting bij verkoop van beleggingen” de normale hoofdregel. Het Nederlandse plan om breed te heffen over vermogensaanwas (dus ook ongerealiseerde koerswinst) is juist opvallend.

Zwitserland

Zwitserland wordt het vaakst genoemd door particuliere beleggers, omdat koerswinsten op effecten voor privébeleggers in principe niet belast zijn, zolang je niet als professioneel handelaar wordt gezien. Je betaalt daar natuurlijk wél andere dingen, zoals belasting op dividend en vaak ook een (kantonale) vermogensbelasting, maar het grote verschil

is dat je als normale belegger meestal niet jaarlijks wordt aangeslagen op papieren koerswinst.

Cyprus

Cyprus is interessant omdat de Cypriotische capital gains tax in de kern vooral gekoppeld is aan Cypriotisch vastgoed en aan aandelen in (vastgoedrijke) vennootschappen. Voor beursgenoteerde aandelen geldt bovendien een belangrijke uitsluiting in die vastgoedhoek. Dit maakt Cyprus voor veel “gewone” effectenportefeuilles vaak rustiger dan landen die breed koerswinsten belasten, en zeker rustiger dan een systeem dat jaarlijks ongerealiseerde winsten meeneemt.

België, met een waarschuwing

België stond lang bekend als “makkelijk” voor particuliere beleggers, maar dat beeld verandert. Per 1 januari 2026 is er wetgeving in voorbereiding/uitwerking om gerealiseerde meerwaarden op financiële activa te belasten. Dat is nog steeds geen jaarlijkse vermogensaanwas zoals Nederland beoogt, maar het betekent wel dat België minder vanzelfsprekend is als je zoekt naar een plek waar koerswinsten helemaal buiten beeld blijven.

Ierland, als waarschuwing die ik je echt wil meegeven

Ierland is een land waar Nederlanders zich soms op verkijken als ze veel in beleggingsfondsen zitten. Daar bestaat een systeem van deemed disposal na een vaste periode, waardoor je op een bepaald moment belasting kunt krijgen over winst die je niet hebt gerealiseerd. Dat is niet elk jaar, maar het voelt voor veel langetermijnbeleggers wél als “afrekenen zonder verkoop”.

Wie vooral rust wil en wil voorkomen dat hij jaarlijks betaalt over papieren koerswinst, komt in Europa al snel uit bij landen waar belasting op beleggingen vooral speelt bij dividend/rente en bij verkoop, waarbij Zwitserland, Cyprus en Luxemburg in de praktijk vaak als eerste worden onderzocht, terwijl België minder “vanzelfsprekend” is geworden en Ierland een bekende valkuil kan zijn voor beleggingsfonds-beleggers

Wat ik jou zou adviseren, nog voordat je ook maar één verhuisdoos aanraakt

Ik zou dit onderwerp niet wegduwen. En ik zou ook niet meteen in de stand schieten van “dan ben ik weg”. Ik zou eerst iets praktisch doen, en dat is altijd mijn eerste stap bij dit soort vragen.

Ik zou je eigen liquiditeit bekijken. Met andere woorden: heb jij, naast je beleggingen, genoeg ruimte om een belastingrekening op te vangen zonder te hoeven verkopen in een dip. Als het antwoord “nee” is,

dan begrijp ik heel goed dat je onrustig wordt van vermogensaanwas. Dan is jouw probleem namelijk niet alleen belasting, maar timing.

Daarna zou ik pas de tweede stap zetten. Als jij toch al dacht aan emigreren, of als je gewoon graag opties openhoudt, dan kun je nu alvast landen vergelijken op een manier die bij jou past: niet alleen op zon en sfeer, maar ook op hoe beleggen fiscaal wordt behandeld, en vooral op de vraag of je belasting betaalt bij realisatie of al tijdens het “op papier rijker worden”.

De laatste ontwikkelingen

Hoewel de Tweede Kamer het wetsvoorstel *Wet werkelijk rendement box 3* op 12 februari 2026 heeft aangenomen, is de wet op dit moment nog niet definitief. Het voorstel ligt nu bij de Eerste Kamer, die zich nadrukkelijk kritisch opstelt en het behandeltempo heeft vertraagd. Op 17 maart 2026 heeft de vaste commissie Financiën een mondeling overleg gevoerd met de staatssecretaris, waarbij vooral de belastingheffing over ongerealiseerde waardeinstijgingen – de zogenoemde belasting op ‘papierwinst’ – centraal stond. De Eerste Kamer heeft aangegeven de tijd te willen nemen en het

plenaire debat is pas voorzien voor april 2026, waardoor een snelle afronding is uitgesloten. Tegelijkertijd heeft het kabinet erkend dat het wetsvoorstel in de huidige vorm waarschijnlijk onvoldoende steun heeft in de Eerste Kamer en daarom aangekondigd misschien met wijzigingsvoorstellen te komen. Welke aanpassingen datdan zijn, is nog niet bekend, maar duidelijk is dat met name de vermogensaanwasbelasting onder zware druk staat. Wat wél vaststaat, is dat het huidige box-3-stelsel met forfaitaire rendementen in elk geval tot en met 2027 blijft gelden en dat een nieuw stelsel op zijn vroegst per 1 januari 2028 kan ingaan.

Samen houden we het gratis!

Emigratie Magazine is wel gratis, maar niet goedkoop

Elke dag vind je op [Grenzenloos.nl](https://www.grenzenloos.nl) nieuwe gratis tips, eerlijke artikelen en inspirerende verhalen die je écht verder helpen bij jouw emigratieplannen. En we beantwoorden alle mailtjes die we dagelijks krijgen met vragen over het emigratieproces. En één keer per maand publiceren we ook nog dit emigratiemagazine.

Achter de schermen werkt Eric Jan van Dorp met een klein, toegewijd team keihard om jou te voorzien van actuele en betrouwbare informatie. We vragen niets voor onze content. Er is geen betaalmuur, geen abonnement, geen storende advertenties, geen gedoe.

Vind jij dit net als honderden andere lezers ook waardevol?

Je kunt op grenzenloos.backme.org laten zien dat je ons werk steunt. Hier kun je eenvoudig een kleine donatie doen. Eenmalig, of maandelijks, aan jou de vrije keuze. Al is het maar de prijs van een kop koffie, het houdt Grenzenloos gratis én onafhankelijk.

Dankzij jouw steun kunnen we doorgaan met wat we het liefste doen: jou helpen je emigratiedroom waar te maken!

Boek van de maand

Succesvol emigreren met kinderen

Emigreren met kinderen is iets anders dan met z'n tweeën of alleen de stap naar het buitenland zetten. Als je als gezin verhuist, krijg je niet alleen te maken met praktische zaken als wonen, school en papierwerk, maar ook met emoties, afscheid, taal, gewenning en de vraag hoe je kinderen deze grote verandering laat meebelevan.

Precies daar gaat het nieuwe handboek Succesvol emigreren met kinderen over, geschreven door Karin Wouters.

Het handboek richt zich op ouders die serieus nadenken over emigratie en behoefte hebben aan overzicht, herkenning en praktische steun. Onderwerpen als de voorbereiding, het betrekken van kinderen bij de beslissing, het kiezen van passend onderwijs, afscheid nemen, de eerste weken in het nieuwe land, heimwee, taalontwikkeling, integratie en opgroeien tussen twee culturen komen uitgebreid aan bod. Volgens de beschrijving wordt de informatie verduidelijkt met herkenbare praktijksituaties en persoonlijke ervaringen, zodat het geen afstandelijk boek is, maar een gids die echt naast je gaat staan.

Dat maakt dit boek interessant voor gezinnen die nog in de oriëntatiefase zitten, maar ook voor ouders die al concrete plannen hebben. Auteur Karin Wouters emigreerde zelf meerdere keren, ook met kinderen, en werkt als directeur van een grote internationale school in Centraal-Europa. Daardoor sluit het boek niet alleen aan bij de theorie, maar ook bij de dagelijkse werkelijkheid van gezinnen die een leven in een ander land opbouwen. Voor

wie zich goed wil voorbereiden op emigreren als gezin, is dit een waardevolle en zeer bruikbare uitgave.

Het boek is hier bestellen voor €25 (geen verzendkosten) via Bol.com, Bruna.nl of Grenzenloos.nl

Succesvol emigreren met kinderen

ISBN 9789461852144

Auteur Karin Wouters

Wat ga je doen met de auto? Meenemen of verkopen?

Bij een emigratie moet je een hoop zaken regelen. Een van de dingen waar je een besluit over moet nemen is de auto. Je kunt misschien gehecht zijn aan je auto, maar uiteindelijk draait het waarschijnlijk toch om de centen. Dus kies hier de slimste oplossing.

Oude auto

in het algemeen kunnen we stellen dat wanneer je een oude auto bezit, het niet rendabel is om deze mee te nemen. Het kost je namelijk een hoop gedoe en geld om deze uit te voeren en in je nieuwe land weer in te voeren. Oudere auto's kunnen bijvoorbeeld ook te maken krijgen met strengere emissie-eisen en technische keuringen in het nieuwe land. Je kunt hem dan het beste hier verkopen en ter plaatse een andere tweedehands aanschaffen.

Nieuwe auto

Bezit je een nieuwe of redelijk nieuwe auto, dan kan het zinvol zijn om deze in te ruilen voor een gloednieuwe auto en die, vrij van btw en van BPM (belasting op nieuwe personenauto's) uit te voeren naar je nieuwe bestemming. Nieuwe auto's zijn (zonder btw en BPM) namelijk relatief goedkoop in Nederland in vergelijking tot veel andere Europese landen. Je moet na aankomst in een ander EU-land dan nog wel lokaal btw afdragen, maar dat is vaak nog altijd goedkoper dan daar een nieuwe auto kopen.

Uiteraard verschilt het per bestemming of een en ander rendabel is of niet. Het heeft natuurlijk niet zo veel zin om een auto mee te nemen naar Australië of Nieuw-Zeeland. Niet alleen kost het je een klein vermogen aan vervoerskosten, maar je stuur zit bovendien bij aankomst aan de verkeerde kant...

Auto uitvoeren

Wil je een auto uitvoeren, dan moet je naar een RWD-keuringsstation of RWD-balie. Op de website van de RWD kun je de dichtstbijzijnde vinden.

De auto zelf hoeft je niet mee te nemen, wel het volledige kentekenbewijs en de nummerplaten. Je ontvangt vervolgens een vrijwaringsbewijs, een kentekenkaart en kentekenbewijs deel II. Deze laatste heb je weer nodig voor de herregistratie over de grens. Met de auto mag je dan nog maximaal 14 dagen in Nederland rondrijden, maar je moet wel zorgen dat de auto tijdens die periode verzekerd is. Vergeet de verzekering niet op te zeggen zodra je in je nieuwe land een andere hebt. Vraag die wel op tijd aan, want je Nederlandse autoverzekering is in de meeste gevallen maar een beperkte periode geldig over de grens. De motorrijtuigenbelasting stopt automatisch.

Auto invoeren

Als je een auto wilt invoeren in een nieuw land, is het essentieel om je te informeren over de specifieke regels en procedures van dat land. Dit kan vaak via de website van de lokale voertuigregistratieautoriteit of douane. Bij aankomst in het nieuwe land moet je doorgaans de auto, het volledige kentekenbewijs en de uitvoerdocumenten van de RDW, zoals kentekenbewijs deel II, presenteren. Je ontvangt dan instructies voor de registratieprocedure, die kan variëren van een technische keuring tot het verkrijgen van lokale kentekenplaten. Houd er rekening mee dat je tijdens deze overgangperiode een tijdelijke verzekering nodig hebt, aangezien je Nederlandse autoverzekering waarschijnlijk niet meer geldig is. Het is ook belangrijk om je aan te melden voor lokale wegenbelasting zodra de auto geregistreerd is. Zorg ervoor dat je deze stappen tijdig doorloopt, aangezien er vaak strikte termijnen zijn verbonden aan het registratieproces.

Recept van de maand uit Cyprus

Koupepia (Cypriotische gevulde wijnbladeren)

Koupepia heeft een lange en gelaagde geschiedenis die nauw verweven is met de positie van Cyprus als kruispunt van culturen in het oostelijke Middellandse Zeegebied. Het basisidee van voedsel verpakken in bladeren is al veel ouder dan Cyprus zelf en komt in verschillende vormen voor in de hele mediterrane wereld, maar de specifieke vorm die we nu als koupepia kennen, is in de loop van eeuwen op het eiland gevormd.

De directe voorloper van koupepia ligt in de bredere traditie van dolma en sarma, gerechten waarbij groenten of bladeren worden gevuld met rijst, vlees en kruiden. Deze kooktechniek werd sterk verspreid tijdens de Ottomaanse periode, toen Cyprus van de zestiende tot het einde van de negentiende eeuw onderdeel was van het Ottomaanse Rijk. In die tijd raakten ingrediënten als rijst, kaneel en bepaalde specerijen wijdverbreid in de Cypriotische keuken, en werd het vullen van wijnbladeren een vast onderdeel van het dagelijks koken.

Wat koupepia onderscheidt van vergelijkbare gerechten in Griekenland of Turkije, is de lokale Cypriotische invulling. Op Cyprus werden wijnbladeren gecombineerd met wat lokaal voorhanden was: olijfolie, citroen, verse kruiden uit de tuin en vaak varkensvlees of lamsgehakt. In tegenstelling tot sommige andere dolma-varianten werd koupepia in veel Cypriotische regio's niet alleen als feestgerecht gezien, maar juist ook als

huiselijk eten, bereid in grote pannen voor het hele gezin. Families ontwikkelden hun eigen recepten, die mondeling werden doorgegeven en per dorp licht verschilden.

Daarnaast kreeg koupepia een sterke sociale en culturele betekenis. Het rollen van de wijnbladeren was – en is – typisch een gezamenlijke bezigheid, waarbij meerdere generaties samen aan tafel zitten om grote hoeveelheden te maken voor bruiloften, religieuze feesten en familiebijeenkomsten. Daarmee werd het gerecht niet alleen voeding, maar ook een manier om traditie en identiteit door te geven.

Tot op de dag van vandaag weerspiegelt koupepia die geschiedenis. Het gerecht laat zien hoe Cyprus eeuwenlang invloeden uit het Midden-Oosten, Anatolië en Griekenland heeft opgenomen, maar die telkens heeft aangepast aan de eigen smaak en leefwijze. Juist die combinatie van eenvoud, lokale ingrediënten en gedeelde bereiding maakt koupepia tot een van de meest herkenbare en geliefde symbolen van de Cypriotische keuken..

Ingrediënten (voor 4 personen)

- 1 pot wijnbladeren (± 200 g, bij Turkse of Griekse winkel; soms ook bij Albert Heijn XL)
- 300 g half-om-half gehakt (of lamsgehakt voor authentiekere smaak)
- 100 g risottorijst of dessertrijst
- 1 grote ui, fijn gesnipperd

- 1 bosje verse peterselie, fijngehakt
- 1 bosje verse dille (of munt als je dat lekkerder vindt)
- Sap van 2 citroenen
- 4 el olijfolie (extra vierge)
- 1 tl kaneel
- 1 tl zwarte peper
- 1 tl zout
- 250 ml warm water of lichte bouillon

Bereiding

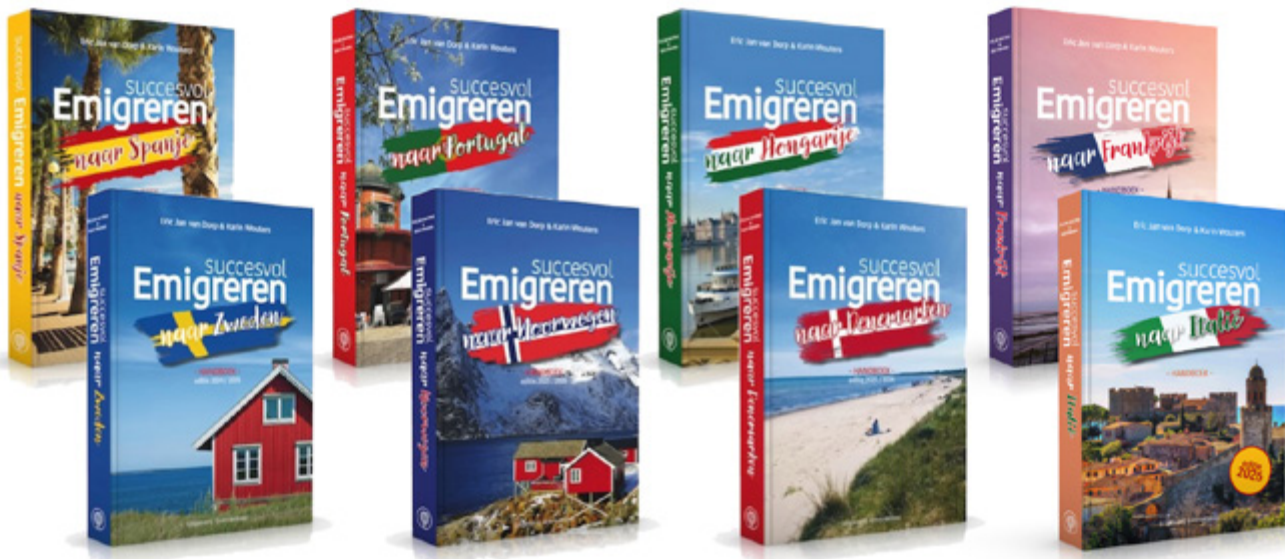
Spoel de wijnbladeren voorzichtig af en laat ze uitlekken. Meng in een grote kom het gehakt met de rijst, ui, peterselie, dille, kaneel, peper, zout, de helft van het citroensap en twee eetlepels olijfolie. Het mengsel hoeft niet gaar te zijn; dat gebeurt straks tijdens het koken. Leg een wijnblad met de nerfkant omhoog, schep een eetlepel vulling in het midden, vouw de zijkanten naar binnen en rol strak op. Herhaal tot alles op is. Bekleed de bodem van een brede pan met een paar los-

se wijnbladeren (tegen aanbranden) en leg de rolletjes dicht tegen elkaar aan, in laagjes. Giet het warme water of de bouillon erover, voeg de rest van het citroensap en de olijfolie toe en leg eventueel een hittebestendig bord bovenop om alles op zijn plek te houden. Laat de koupepia op laag vuur ongeveer 45 minuten zachtjes koken tot de rijst gaar is en de rolletjes sappig zijn.

Laat ze daarna nog tien minuten rusten met de deksel op de pan. Serveer warm of op kamertemperatuur, eventueel met wat Griekse yoghurt of tzatziki en knapperig brood.

De smaken zijn zacht, fris en herkenbaar, zonder scherp gekruid te zijn. Alles is goed verkrijgbaar, het gerecht is perfect vooraf te maken en het past net zo goed bij een zomerse lunch als bij een uitgebreid diner. Bovendien is dit typisch Cypriotisch comfortfood: eenvoudig, huiselijk en bedoeld om samen te delen.

Emigreren? Bereid je goed voor!

Kijk op [Grenzenloos.nl](https://www.grenzenloos.nl)

Colofon

Grenzenloos Emigratie Magazine is een digitale uitgave van Uitgeverij Grenzenloos (een imprint van VanDorp Uitgevers) en verschijnt 10 x per jaar.

© 2026 - Uitgeverij Grenzenloos

info@grenzenloos.nl